דרשוני כרך א — מדרש גירושין

מדרש גירושיןדנה פולבר

'הֲיָדַעְתָּ עֵת לֶדֶת יַעֲלֵי־סָלַע חֹלֶל אַיָּלוֹת תִּשְׁמֹר' (איוב לט, א) – יעלה זו אכזרית על בניה; בשעה שכורעת ללדת עולה לראש ההר כדי שיפול ממנה וימות. ואני מזמין לה נשר שמקבלו בכנפיו ומניחו לפניה; ואלמלי מקדים רגע אחד או מתאחר רגע אחד, מיד מת.בין רגע לרגע לא נתחלף לי – בין איוב לאויב נתחלף לי?!'חלל אילות תשמר' – אילה זו רחמה צר, בשעה שכורעת ללדת אני מזמין לה דרקון שמכישה בבית הרחם ומתרפה ממולדה; ואלמלי מקדים רגע אחד או מאחר רגע אחד, מיד מתה.בין רגע לרגע לא נתחלף לי – בין איוב לאויב נתחלף לי?! (בבלי, בבא בתרא טז, ע"א-ע"ב)

אמרה אשה אל איש: נתחלפת לי בין אוהב לאויב.ענה האיש: גם את נתחלפת.ענתה האשה: אתה מעכבני, אתה אויבי, אלמלא אתה – הייתי אחרת. אברח ואדמֶה ליעלה על סלעי בשמים; אלמלא אני מאחרת רגע אחד אתךָ – מיד אני מתה.אמר האיש: מתאכזרת את אל בנייך ואל בנותייך. כאילו רוצה את לזורקם מראש ההר.ענתה האשה: ואפילו היה הר – אתה תתפסם.נתחלפת לי – המשיכה האשה – פעם היית כאוהב מקיש על דלתי, ועתה דומה אתה לדרקון שמכיש.אמר האיש: ומה בין הכשה להקשה?אמרה האשה: הקשה – אצל אוהב, שנאמר 'קול דודי דופק' (שיר השירים ה, ב).הכשה – ללא אהבה, שנאמר 'הוא ישופך ראש' (בראשית ג, טו).אמר האיש: שמא יש רפואה?ענתה האשה: על כוס עקרין שמעתי, על סם אהבה לא שמעתי.אמר האיש: אבוי, רפואה אין, ריפוי ידיים יש.למדו על עצמם: 'לכל זמן ועת לכל' (קהלת ג, א). עת לבנות ועת להרוס, 'עת לטעת ועת לעקור נטוע' (שם, ג, ב).

על סלעי בשמים – על פי שיר השירים ח, יד. כוס עקרין – בבלי, שבת קי, ע"א.